

Čas přípravy
15 minut

Čas realizace
30 minut

Prostor
klubovna

Roční období
podzim / zima

Počet účastníků
minimálně 2

Věková kategorie
čte/píše

SOVA – VÍM SI RADY

Obecný cíl: Rozvoj těchto kompetencí: k řešení problémů, ke komunikaci, sociální a personální.

Konkrétní cíl: Zbavit děti obavy před voláním na tísňová čísla, posílit dovednosti ve využívání telefonu a získat telefonické kontakty na své kamarády a na vedoucí.

Motivace: Děti vědí, že se v životě mohou přihodit situace, ve kterých si musí samy umět poradit a zavolat pomoc. Nesmí se těchto okamžiků bát a spoléhat na náhodu. Zároveň by se tedy měly naučit zacházet s telefonem a správně vzniklý problém ohlásit...

Legenda: Zvířátka se jednou sešla na kraji lesa a vyprávěla si různé příběhy. Najednou slyší, že něco houká. Medvěd Medula štouchl do sovy a říká jí: „Proč houkáš?“ Ale sova mu řekla, že nehouká a že si ji spletl s autem hasičů. Ať se pořádně podívá, támhle na silnici právě jedou. „Asi někde hoří nebo někdo potřebuje pomoci,“ řekla kočka Čiperka a pokračovala ve vyprávění. „To u nás v ulici zachraňovali hasiči sousedovi malého Mourka. Vylezl na strom a nemohl se dostat dolů. Tak paní sousedka zavolala hasičům a oni přijeli, přistavili ke stromu moc dlouhý žebřík a jeden z hasičů po něm vylezl až nahoru a Mourka snesl v náručí zpátky na zem. Od té doby už si Mourek dává velký pozor, kam leze.“ Když kočka skončila své vyprávění, všechna zvířátka byla ráda, že to s malým kocourkem dobře dopadlo. „Je dobře, že ta paní věděla, komu má zavolat, aby Mourkovi mohli pomoci,“ řekla sova.

Potřeby: K tomuto metodickému listu je pracovní list C5A.

– karty s textem rozhovoru

Kelímky z automatu na nápoje (na kávu, čaj, apod.), nit či tenký provázek. Kelímky mohou být i použité, ale měly by být dobře vymyté (saponátem). K výrobě otvorů je možné užít nůžky, ale šídlo či velká – „tkalcovská“ – jehla je vhodnější.

Provedení: Karty umístíme na různá viditelná místa klubovny. Dětem při vstupu řekneme, že jejich úkolem je najít karty v klubovně. Kdo nějakou najde, vezme si ji a posadí se do kruhu uprostřed klubovny. Za hledání karet můžeme dětem přisoudit body (či je odměnit nějakou drobností).

Příklady karet:

Dobrý den.	V našem domě hoří.
Bydlím v ulici...	Jmenuji se...
Stala se dopravní nehoda...	Právě se nacházím...

Vyzveme děti, aby se pokusily seřadit karty tak, jak by měly po sobě následovat, pokud bychom chtěli na tísňovou linku oznámit nějaké neštěstí. Doporučuje se nejdříve říci, co se stalo, kde se to stalo a pak až jméno a případný telefonní kontakt. Poté, co karty seřadíme, necháme je ležet ve správném pořadí na zemi nebo je připevníme na nástěнку či pověsíme kolíčky na prádlo na šňůru. Dětem do dvojice rozdáme provázek – délky cca 5 m a dva kelímky na vodu (stačí např. ty z automatu na kávu). Do dna kelímku s pomocí instruktora vytvoříme malý otvor, kterým prostrčíme provázek či nit a uděláme na konci uzlík, aby provázek nevypadl. Na opačný konec provázku stejným způsobem připevníme druhý kelímek. Takto dvojice vyrobila malý telefon. Když se provázek napne a přiloží si jej dvě děti k uchu, mohou vyzkoušet, jak telefon funguje.

Pak už se může začít telefonovat. Možností je celá řada:

- volání kamarádovi, aby si domluvili schůzku;
- mohou si také vyzkoušet rozhovory typu – dovolal jsem se na číslo...? Ne tady je číslo...
- tísňové volání – oznámení o neštěstí – navážeme tím na předchozí aktivitu.

Pracovní list – **Vím si rady**

Úkoly:

- Přiřaď správně telefonní čísla k vozidlům.
- Spoj budovu s vozidlem, které k ní patří.
- Víš, jak správně telefonovat o pomoc?
Vystřihni a ve správném pořadí nalep kartičky do prázdných rámečků.
- Zapiš si telefonní čísla svých kamarádů.

Děti mají za úkol různými barevnými pastelkami přiřadit k obrázkům správná telefonní čísla. A správná vozidla s budovami. V současné době je zavedena univerzální tísňová linka 112, a proto by si měly uvědomit, že by spojnice měla vést ke každému z obrázků. Otázce linky bezpečí 800 155 555 můžete věnovat delší povídání – pro případ, že by ji děti potřebovaly.

Pokud děti nejsou unavené, mohou pokračovat zápisem telefonního čísla svých kamarádů. Mohou kupříkladu chodit po místnosti. Když se dva hráči potkají, představí se a nadiktují si navzájem telefonní číslo.

Kdo si vyzkoušel...

Všichni se posadí na podlahu (koberec) a ptáme se dětí. Kdo odpovídá „ano“, ať se postaví, kdo „ne“, ať zůstane sedět nebo udělá dřep.

- Kdo telefonoval?
- Kdo telefonoval nějakému kamarádovi?
- Kdo už někomu pomohl zavoláním na telefon?
- Kdo už použil telefonní číslo 150, 155 či 158?
- Kdo už potřeboval číslo 112?

Doplnění: Zajímavější variantou může být předem domluvená návštěva hasičské či záchranné služby spojená s krátkým povídáním o této činnosti.

Tato aktivita přibližuje Ideály Pionýra: Pomoc a Překonání.

Přístup k dětem se specifickými vzdělávacími potřebami:

Soutěž v hledání karet v úvodu může dítě zařadit do pozice neúspěšného, proto mu při hledání trochu pomáhejte. Umožníte mu tak zažít úspěch a to je ta nejlepší motivace k další společné činnosti.

Pracovní list by měl jedinec se specifickými vzdělávacími potřebami vyplňovat společně s instruktorem či s empatickým kamarádem. Lépe si pak uvědomí spojitost čísel s obrázky a zapamatuje si dříve důležitá telefonní čísla.

Pozor na zápis jmen a telefonních čísel u dysgrafiků! Není-li písmo čitelné, pomozte jim seznam přepsat do přijatelné verze nebo jim seznam na základě jejich zápisů připravte v tištěné podobě.

Pozor na: Práci s nůžkami (šídlem, tkalcovskou jehlou) a lepidlem.

Pozor na formulování osobních informací dětmi do telefonu! Upozornit je na možná rizika. Dále je potřeba upozornit děti na to, že výše uvedená čísla je možné volat pouze v nouzi!

Moje poznámky: